

Stk. 2. Ved gudstjenester og kirkelige handlinger skal de anvisninger, som gives af præsten, efterkommes.

§ 19. Betaling for brug af kirken ved særskilte kirkelige handlinger, kirkelige møder m.v. fastsættes i en vedtægt, der udfærdiges af menighedsrådet og godkendes af provstiuvalget. Er kirken ikke selvejende, skal provstiuvalget forinden forhandle med den, der ejer kirken, eller den, der ejer aflønningssummen for kirketienden.

Stk. 2. For brug af kirken efter § 10 betales for den merudgift til kirkens opvarmning, belysning, rengøring m.m., som valgmenighedens brug af kirken medfører. Betalingen fastsættes af stiftsøvrigheden efter forhandling med menighedsrådet og valgmenighedens bestyrelse.

Stk. 3. For brug af kirken efter §§ 13 og 14 ydes en betaling, som fastsættes af stiftsøvrigheden efter forhandling med menighedsrådet.

Kapitel 3

Kirkelig betjening af folkekirkens menigheder

§ 20. Til en sognemenighed hører medlemmer af folkekirken, der har bopæl i sognet, jfr. dog stk. 2, eller som ifølge særlig bestemmelse er henvist til sognemenigheden.

Stk. 2. Sognemenigheden omfatter ikke de medlemmer af folkekirken, som ifølge særlige bestemmelser er medlemmer af en anden folkekirkelig menighed. Medlemmer af de særlige menigheder for døve bevarer dog tilhørsforholdet til sognemenigheden i det sogn, hvor de bor.

Stk. 3. Ethvert medlem af folkekirken har ret til kirkelig betjening af præsten eller præsterne for den menighed, hvortil medlemmet hører. Sognebåndsløserne betjenes dog af den præst, til hvem der er løst sognebånd.

Stk. 4. Medlemmer af folkekirken, der ikke hører til sognemenigheden, men som har en særlig tilknytning til denne, har ret til kirkelig betjening i sognemenighedens kirke. Kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 21. Præsterne i et pastorat kan med menighedsrådets eller menighedsrådenes tilslutning dele pastoratet i områder, således at hver præst betjener beboerne i sit område.

Stk. 2. Menighedens medlemmer har dog uanset områdedelingen ret til kirkelig betjening af enhver af pastoratets præster.

§ 22. Fremsætter menighedsrådet eller en af præsterne ønske derom, eller anser biskoppen det for påkrævet, kan biskoppen efter forhandling med menighedsrådet og præsterne fastsætte regler om præsternes betjening af menigheden eller menighederne, herunder om opdeling af pastoratet i områder, og om præsternes adgang til brug af kirken eller kirkerne. Sådanne regler skal altid fastsættes, når pastoratet opdeles i områder.

Kapitel 4

Klage- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 23. Biskoppens afgørelser efter loven kan påklages til kirkeministeren.

Stk. 2. Klage skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Kirkeministeren kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil.

§ 24. Kapitel 2 og 3 finder ikke anvendelse på kirker i kriminalforsorgens anstalter eller arresthuse.

Stk. 2. Kapitel 1 og bestemmelserne i § 5, stk. 2, og § 6 finder anvendelse på kirker i hospitaler og lignende stiftelser såvel som kapeller, der udgør en del af en beboelsesbygning i privat eje.

Stk. 3. Loven medfører ikke ændringer i de særlige regler for

- 1) Kirkefondets kirker i København og
- 2) Skt. Petri kirke i København.

Stk. 4. Kirkeministeren kan bestemme, at de hidtil gældende regler om særlige overtillsyn for Holmens kirke, Garnisons kirke og Kastelskirken opretholdes.

§ 25. Loven træder i kraft den 1. juli 1986.

Stk. 2. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) Lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m.m., jfr. lovebekendtgørelse nr. 151 af 30. maj 1961, bortset fra §§ 8–11.
- 2) Lov om kirkers bestyrelse m.m., jfr. lovebekendtgørelse nr. 318 af 26. juni 1970.
- 3) Lov nr. 100 af 15. maj 1903 om afløsning af tienden.